

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 р 1/2021
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, вршилац функције председника суда Драгомир Милојевић, у предмету предлагача АА из с. ..., ..., чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ул. бр. ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача ради убрзавања поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 3037/2019, донео је дана 04.03.2021. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор предлагача АА за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев2 3037/2019, као неоснован.

Образложење

Предлагач је дана 05.01.2021. године поднела Врховном касационом суду приговор ради убрзавања поступка у предмету Рев2 3037/2019, са захтевом да се утврди постојање повреде права на суђење у разумном року и да се наложи поступајућем судији предузимање процесних радњи које убрзавају поступак.

Одлучујући о приговору на основу одредаба чл. 7, 9, и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Врховни касациони суд је закључио да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка утврђено је: да је тужилца (овде предлагач) дана 15.12.2015. године поднела је Основном суду у Лесковцу тужбу против туженог Дома ученика средњих школа у ..., ради поништаја решења од 25.11.2015. године, Анекса I уговора о раду од 04.11.2015. године и враћања на рад. Тужба је заведена под П1 1192/15. Након што је тужени 10.02.2016. године доставио одговор на тужбу, првостепени суд је заказао припремно рочиште за 03.11.2016. године. До доношења првостепене пресуде (23.03.2017. године) одржана су четири рочишта на којима су прочитани писани докази и извршено саслушање странака и сведока. Против првостепене пресуде тужилца је изјавила жалбу 26.04.2017. године, па су списи 02.06.2017. године достављени Апелационом суду у Нишу и заведени под Гж1 2166/2017. Дана 05.03.2019. године донета је другостепена пресуда, која је заједно са списима достављена Основном суду у Лесковцу 15.03.2019. године. Против наведене другостепене пресуде тужилца је изјавила ревизију 23.04.2019. године, након чега су списи достављени Врховном касационом суду 01.10.2019. године и предати судији известиоцу у рад 14.10.2019. године. О ревизији тужилце одлучено је на седници

одржаној 11.02.2021. године, урађен је писани отправак одлуке и списи су послати на експедицију 03.03.2021. године.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије, свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Имајући у виду наведене одредбе у контексту утврђених чињеница, Врховни касациони суд је закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, те да је његов приговор неоснован.

Време трајања поступка је битно мерило за примену стандарда заштите права на суђење у разумном року. Европски суд за људска права је кроз своју праксу оквирно утврдио време трајања суђења у различитим инстанцама. У пресуди *Donadje v. Francuske*, од 07.02.2006. године, став 46, тај суд је изразио мишљење да је у границама разумног рока двостепени судски поступак који траје до пет година. У вези изнетог, Врховни касациони суд сматра да је ЕСЉП кроз своју праксу одредио оквирни рок трајања судског поступка, чија примена није „аутоматска“ већ зависи од околности појединачног случаја. У конкретном случају поступак је правноснажно окончан за три године и четири месеца. Трајање поступка, само по себи, није довољно да у овом случају доведе до повреде права на суђење у разумном року.

По даљем налажењу Врховног касационог суда, повреду права на суђење у разумном року могу да проузрокују дуготрајна и неоправдана кашњења у вршењу појединих процесних радњи, иако судски поступак у целини не траје неразумно дуго. У поступању првостепеног и другостепеног суда није било пропуста који би били подобни да проузрокују повреду права на суђење у разумном року. Њихов појединачни и укупни допринос дужини трајања суђења није од утицаја на другачију одлуку о приговору, с обзиром на дужину трајања судског поступка и активну улогу нижестепених судова у суђењу. Судови су учестало предузимали процесне радње да би обезбедили развој процесног односа у времену.

Имајући у виду трајање поступка до његовог правноснажног окончања, као и друга законом приписана мерила (предмет и сложеност суђења, значај суђења за предлагача, његово понашање и поступање судова), Врховни касациони суд налази да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, с обзиром да је поступак правноснажно окончан у границама разумног рока.

Право предлагача није повређено ни у поступку пред Врховним касационим судом. Овом суду су списи достављени 01.10.2019. године ради одлучивања о ревизији предлагача. Након упознавања са садржином приговора, судија известилац је узела предмет у рад и 11.02.2021. године донела ревизијску одлуку, а предмет је тренутно у фази експедиције. Према стандарду Европског суда за људска права трајање инстанционог судског поступка (укључујући ту и поступак по ревизији) је у границама разумног рока ако је окончан за шест година (пресуда *Gosa v. Poljske*, од 09.01.2007. године, став 66-72). У конкретном случају, поступак је започет подношењем тужбе 15.12.2015. године, а окончан 11.02.2021. године доношењем одлуке по ревизији. Судски поступак у три степена одлучивања трајао је пет година и два месеца, што се уклапа у стандард тростепеног одлучивања, који је постављен у пракси ЕСЈП.

Имајући у виду напред утврђено, као и да је приговор остварио своју сврху која се огледа у делотворном убрзању судског поступка, с обзиром да је одмах после његовог изјављивања донета ревизијска одлука, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у изреци.

**В. ф. председника суда
Драгомир Милојевић, с.р.**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења предлагач има
право жалбе Врховном касационом
суду у року од 8 дана од дана пријема
овог решења

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић